

Dnes presadzujú potraty, zajtra budú presadzovať eutanáziu

- CZ24 News | 20. listopadu 2020

Liberáli odmietajú akceptovať, že embryo je človekom. Podľa nich sa človek človekom stáva až keď sa narodí. Pokiaľ sa embryo nachádza v lone matky, ide nanajvýš len potenciálne o ľudský život. Počaté dieťa tak nie je osoba a možno ho legálne odobrať. Radikalizmus liberálov rastie, dnes používajú terminológiu, ktorú by si pred 50 rokmi ešte nedovolili používať. Základom ich komunikácie je zahmlievanie a klamstvo, slovné spojenie „umelé prerušenie tehotenstva“ je vrcholom zvráteného pokrytectva. Otázka kedy sa človek stáva človekom je v ich ponímaní jednoduchá, človek sa človekom stáva po narodení. Zatiaľ.

Interrupcie, eugenika, eutanázia, klonovanie. Tieto pojmy liberáli veľmi radi používajú. Julian Savulescu, rumunský lekár a prívrženec interrupcií, eugeniky a klonovania je presvedčený, že rodičia by mali o „plodoch“ vedieť všetko vopred. Používa slovo plod, pretože slovo dieťa v prenatalnom štádiu mu neprechádza cez ústa. Nejde len o „genetické chyby“, ale napríklad aj o možnú farbu očí. Ak to nie je tá, ktorú si rodičia „vysnívali“, je to dôvod pre potrat. Savulescu tiež tvrdí, že záchranou ľudstva je klonovanie a „množenie“ plodov ako ... nosičov orgánov či orgánov na transplantáciu pre tých, ktorí to potrebujú. *„Ak povolíme umelé prerušenie tehotenstva zo sociálnych dôvodov, mali by sme súhlasiť aj s umelým prerušením tehotenstva, zachránili by sme tak životy iných ľudí,“* uviedol v prestížnom časopise Journal of Medical Ethics v apríli 1999.

Ako teda legálne zabíjať? Pod zámienkou boja s utrpením bola na začiatku 21. storočia legalizovaná eutanázia v Belgicku a Holandsku. Vo Švajčiarsku umožnili pred rokmi „asistovanú samovraždu“, ktorá podľa zákonodarcov nemá nič spoločné s eutanáziou, pretože ... „pacient“ si sám vezme život pomocou prostriedkov, ktoré mu na tento účel boli poskytnuté, najčastejšie je to „bezbolestný jed“. Švajčiarsko je tak krajinou, kde sa akceptuje samovražedná turistika alebo tzv. „pomoc“ ľuďom z krajín, kde je eutanázia zakázaná. Napríklad v roku 2008 Švajčiari takto pomohli zomrieť 23-

ročnému hráčovi rugby Danielovi Jamesovi, ktorý ochrnil po poranení chrbtice. Rodičia hráča súhlasili s eutanáziou a boli hrdí na to, že mohli byť so svojím synom „až do konca“.

O desať rokov neskôr prenikli do celého sveta informácie o austrálskom botanikovi a ekológovi Davidovi Goodallanovi, ktorý netrpel žiadnou smrteľnou chorobou, avšak zistil, že jeho kvalita života sa za posledný rok výrazne zhoršila. Preto 104-ročný Austrálčan požiadal o eutanáziu, vláda jeho krajiny to však v tom čase odmietla. Potom sa prihlásil do jednej nadácie zaoberajúcej sa „samovražednou turistikou“ a táto začala ... zbierať peniaze, aby mu zaplatila cestu do Švajčiarska, kde napokon mohol „v pokoji zomrieť“. Sprevádzali ho jeho blízki, krátko pred „zázrakom“ zjedol obľúbené jedlo a následne mu podali pentobarbital. Na sociálnych sieťach bola zverejnená informácia o Goodallanovej smrti akoby to bolo niečo pozitívne...

Dnes už nie je potrebné cestovať až do Švajčiarska. V Belgicku bola eutanázia legalizovaná v roku 2002 a od roku 2014 môžu požiadať o eutanáziu už aj maloletí, ktorí veľmi trpia. V Holandsku sa eutanázia „praktizuje“ rovnako ako v Belgicku, od roku 2002. V tomto roku sa rozhodlo o „liberalizácii“ zákona a legalizácii eutanázie chorých detí do 12 rokov. Pre všetkých starších ako 75 rokov sa umožnil projekt s názvom „*eutanázia na požiadanie*“. Pretože, ako uviedli iniciátori tohto projektu: „*V tomto veku je možné považovať život už za naplnený*“. Samozrejme, týka sa to len bežných občanov, v prípade osobností ako napríklad Joe Biden, George Soros alebo Henry Kissinger nie je eutanázia v žiadnom prípade žiadúca.

V prvej polovici roku 2012 uverejnili dvaja talianski vedci pôsobiaci na austrálskej univerzite v Melbourne Francesco Minerva a Alberto Giubilini v prestížnom časopise Journal of Medical Ethics esej s názvom „Potraty po narodení. Prečo by malo dieťa žiť?“

V tomto článku uviedli, že: „*Ak je niečo také ako umelé prerušenie tehotenstva povolené takmer všade na svete, tak predsa možno urobiť aj ďalší krok a zaviesť zákon umožňujúci legálnu smrť detí po pôrode, a to v prvom rade u detí s genetickými chybami, ktoré neboli zistené počas tehotenstva*“. Taliani zdôraznili, že zabitie novorodenca nie je v skutočnosti nič zlé, podľa nich je to morálne prípustné, pretože dieťa po pôrode „*najskôr spí*“, „*nevie hovoriť*“ atď. A preto je v danom čase nanajvýš „*potenciálnou osobou*“, teda „*nemá všetky atribúty ľudskej bytosti*“, takže ešte „*nemá ani morálne právo na život*“.

Obaja talianski morálne zvrátení autori článku tvrdia, že treba pomáhať predovšetkým rodičom, pre ktorých môže byť eliminácia „*novonarodenej a iba potenciálnej osoby*“ značnou psychickou záťažou a preto je potrebné takýmto rodičom umožniť poskytnutie psychologickej pomoci. Takisto načrtli aj ďalší zvrátený atribút. Môže sa totiž stať, že niekto bude chcieť „*novonarodenú potenciálnu osobu*“ adoptovať. Minerva a Giubilini sú apriori proti, pretože matka, ktorá sa rozhodla súhlasiť s elimináciou „*novonarodenej potenciálnej osoby*“ môže utrpieť psychickú traumy z toho, že jej „*novonarodenú potenciálnu osobu*“ bude chcieť vychovávať niekto iný. O degenerácii liberálnej spoločnosti svedčí aj skutočnosť, že oboch Talianov za ich názory nielenže nikto neuväznil, ale neposlal ani na psychiatrické vyšetrenie.

Liberáli však evidentne ešte nepovedali svoje posledné slovo a budú určite pokračovať ďalej. Približne 50 rokov trvalo, kým sa interrupcie a agenda okolo nich dostali do súčasného stavu. Začiatky boli skromné. Ale liberáli hranicu salámovou metódou posúvajú a budú ďalej posúvať. Čoskoro sformulujú novú definíciu človeka, čo už bolo naznačené. Už teraz nastolili zvrátenú otázku: Dokedy je človek plnohodnotnou bytosťou a dokedy má jeho existencia zmysel a význam?

Holandania a Belgičania sa k téme už vyjadrili. Človek je človekom do veku 75 rokov, potom už ľudský život nemá adekvátnu kvalitu a človek by mal mať právo zomrieť. Kto je chorý a jeho život nemá adekvátnu kvalitu, môže požiadať o eutanáziu aj skôr. A keď nepožiada, možno o 20 rokov už

bude existovať komisia, ktorá rozhodne o tom, koľko môže niekto žiť. Dôležité je totiž, aby sa ekonomický potenciál spoločnosti príliš nevyčerpával starostlivosťou o starých a chorých ľudí, zdravotné poisťovne predsa potrebujú v prvom rade zisk.

Jedna vec je teda istá – ak neprestaneme s týmto šílenstvom, čoskoro sa môže stať, že sa začne prvý holokaust 20. storočia, ktorým bola arménska genocída, nazývať implementácia „základných ľudských práv“. Pre Arménov to síce možno bola bolestná skúsenosť, ale Turci videli, že ich život už nie je plnohodnotný – mali príliš málo peňazí, trpeli hladom a chorobami – takže im len pomohli ukončiť ich trápenie. Keď sa cieľový potrat neoznačuje za vraždu, ale za „umelé prerušenie života“, prečo by sa nemohol aj holokaust Arménov označovať ako „umelé prerušenie života“? Mimochodom, netreba zabúdať, že veľkými fanúšikmi eutanázie či potratov u „rasovo a zdravotne menejcenného obyvateľstva“ boli nacistickí lekári.

A akou cestou sa vydá Poľsko? Ústavný súd nateraz rozhodol inak, ako si liberálni demonštranti a feministky predstavovali. Takže sa liberáli rozzúrili a začali útočiť aj v uliciach. Nemôžu pokračovať beztrestne v „umelom prerušovaní tehotenstva“ a to ich nesmierne dráždi. Dnes sú to len deti, zajtra možno budú chcieť „umelo prerušovať život starých a chorých ľudí“. Nech sa deje čokoľvek, musíme bojovať za ochranu ľudského života od jeho počatia až po prirodzenú smrť.

Autor: Tomasz D. Kolanek

Zdroj: <https://www.christianitas.sk>